

KLAIPĖDOS VANDUO

A K C I N Ė B E N D R O V Ė

Klaipėdos rajono
savivaldybės administracija

Gauta

20 2014-02-19 Nr. 123-933

Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos direktoriui
Česlovui Banevičiui

2014-02-18 Nr. 2014/S.01-606

DĖL KAINOS UŽ VIEŠAJAM VANDENS TIEKIMUI REIKALINGOS INFRASTRUKTŪROS NAUDOJIMĄ NUSTATYMO METODIKOS

Klaipėdos miesto savivaldybė 2013 m. rugsėjo 25 d. sprendimu Nr.T2-243 „Dėl kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi nustatymo metodikos patvirtinimo“, patvirtino Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi nustatymo metodiką.

2013-10-31 vykusiam Klaipėdos rajono savivaldybės tarybos posėdyje buvo svarstomas klausimas dėl kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi nustatymo metodikos patvirtinimo. Posėdžio metu pateiktam metodikos projektui nepritarė.

LR Seimo narė A.B. kreipėsi į Klaipėdos administracinę teisumą, prašydama iširti, ar Klaipėdos miesto savivaldybės tarybos sprendimas ir juo patvirtinta Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi nustatymo metodika neprieštaruoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 6 straipsnio 2 daliai, Lietuvos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo 18 straipsnio 2 daliai, Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 1.2 straipsnio 1 ir 2 daliai, 1.3 straipsnio 4 daliai, 1.5 straipsnio 2 daliai, 2.36 straipsnio 1 daliai, 6.156 straipsnio 1 ir 4 daliai. Klaipėdos apygardos administracinis teismas 2013 m. lapkričio 11 d. nutartimi atsisakė priimti pareiškėjos pareiškimą. LR Seimo narė A.B. pateikė atskirąjį skundą Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui, prašydama iširti norminio administracinio akto teisėtumą. 2013 m. gruodžio 18 d. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo nutartimi (kuri beje neskundžiama) nutarta pareiškėjos Lietuvos Respublikos Seimo narės A.B. pareiškimą atsisakyti priimti kaip nenagrinėtiną teismų administracinio proceso tvarka.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismas konstatavo, kad Metodikos reikalavimai yra imperatyvūs tik vandens tiekėjui (savivaldybės kontroliuojamai įmonei), kuris Geriamojo vandens

tiekimu ir nuotekų tvarkymo įstatymo 18 straipsnyje 2 dalyje nustatyta tvarka siekia civilinės sutarties su privačiais asmenimis, nuosavybės teise valdančiais viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektus, sudarymo. Metodika saisto vandens tiekėjo derybines galias (taip pat galimybę piktnaudžiauti) nustatant atlygį už minėtos infrastruktūros naudojimą.

Klaipėdos rajono savivaldybė 2013-12-02 raštu Nr. (S.1.39)-A5-6039 „Dėl metodikos projekto įvertinimo“ kreipėsi į Lietuvos Respublikos aplinkos ministeriją, prašydama nuomonės ir pastabų parengtam metodikos projektui. LR aplinkos ministerija 2014-01-02 raštu Nr.(19-2)-D8-24 ir 2014-01-09 raštu Nr.(19-2)-D8-209 „Dėl metodikos projekto“ pateikė kelis pasiūlymus papildyti parengtą metodiką.

Be to, gavusi Klaipėdos rajono savivaldybės raštą, LR aplinkos ministerija kreipėsi į Valstybinę kainų ir energetikos kontrolės komisiją. Pastaroji institucija metodikai pastabų neturėjo (2014-01-06 Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos raštas Nr. 2014-01-06 Nr. R2-44).

Atsižvelgę į LR aplinkos ministerijos pateiktus pasiūlymus, pakeitėme ir papildėme Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimą nustatymo metodikos projektą ir prašome dar kartą inicijuoti šio klausimo svarstymą Klaipėdos rajono savivaldybės taryboje.

PRIDEDAMA:

1. Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi nustatymo metodikos projektas, 2 lapai;
2. Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi nustatymo metodikos projekto lyginamasis variantas, 2 lapai;
3. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013 m. gruodžio 18 d. nutartis (nuasmeninta), 4 lapai.
4. LR aplinkos ministerijos 2014-01-02 raštas Nr.(19-2)-D8-24 „Dėl metodikos projekto“, 1 lapas;
5. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2014-01-06 raštas Nr. R2-44 „Dėl nuomonės pateikimo“, 1 lapas;
6. AB „Klaipėdos vanduo“ raštas LR aplinkos ministerijai „Dėl pastabų metodikos projektui“
7. LR aplinkos ministerijos 2014-01-09 raštas Nr.(19-2)-D8-209 „Dėl metodikos projekto“, 1 lapas.

Generalinis direktorius

Leonas Makūnas

E. Alonderienė, tel. 466160, faks. 466171, el. paštas egle.alonderiene@vanduo.lt

(PROJEKTAS)
KAINOS UŽ VIEŠAJAM VANDENS TIEKIMUI REIKALINGOS INFRASTRUKTŪROS
NAUDOJIMĄ
NUSTATYMO METODIKA

I. TAIKYMO SRITIS IR BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Šios kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi nustatymo metodika (toliau – Metodika) nustato kainos už viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, kuri nuosavybės teise priklauso ne savivaldybei ir (ar) savivaldybės kontroliuojamai įmonei (vandens tiekėjui), ir yra reikalinga viešajam vandens tiekimui, naudojimąsi nustatymo principus.

2. Metodika privaloma vandens tiekėjui, kuris yra savivaldybės kontroliuojama įmonė, ir kuris teisės aktuose nustatyta tvarka teikia viešąsias geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugas.

3. Metodika taikoma, kai vandens tiekėjas su viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, savininku tariaisi dėl apmokėjimo už viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimą.

II. KAINOS UŽ NAUDOJIMĄSI VIEŠOJO VANDENS TIEKIMO IR (AR) NUOTEKŲ
TVARKYMO INFRASTRUKTŪRA NUSTATYMAS IR KITOS NAUDOJIMOSI
SĄLYGOS

4. Kaina už infrastruktūros naudojimąsi (K_i) nustatoma vienam mėnesiui pagal tokią priklausomybę:

$$K_i = BS_i + IP_i \quad (1)$$

kur BS_i – infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, naudojimosi būtiniosios sąnaudos;

IP_i – normatyvinio pelno dalis.

Normatyvinio pelno dalis nustatoma vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodikos, patvirtintos 2006 gruodžio 21 Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nutarimu Nr.O3-92, 32.2. punkto nuostatomis ir sudaro 5 proc. nuo infrastruktūros naudojimosi būtinųjų sąnaudų.

5. Būtiniosios infrastruktūros naudojimosi sąnaudos skaičiuojamos pagal priklausomybę:

$$BS_i = TS_i / 12 + S_{adm} \quad (2)$$

Kur TS_i – infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, metinės nusidėvėjimo sąnaudos.

S_{adm} – administracinių sąnaudų dalis, tenkanti naudojimosi infrastruktūra veiklai, sudaro 5 proc. nuo infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, nusidėvėjimo sąnaudų.

6. Infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, nusidėvėjimo sąnaudos skaičiuojamos pagal priklausomybę:

$$TS_i = \sum(T_i / N_i) \quad (3)$$

T_i – infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, kaina, nustatyta vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarkos aprašo, patvirtinto 2007 m. sausio 29 d. LR Vyriausybės nutarimu Nr.88, III skyriaus nuostatomis.

N_t – ilgalaikio turto nusidėvėjimo normatyvai metais, nustatomi vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodikos, patvirtintos 2006 gruodžio 21 Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nutarimu Nr.O3-92, 26 priedo nuostatomis.

Kiekvienai ilgalaikio turto grupei metinės nusidėvėjimo sąnaudos skaičiuojamos atskirai ir po to sudedamos.

7. Viešajam vandens tiekimui reikalingą infrastruktūrą eksploatuoja vandens tiekėjas.

8. Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimą nustatymas įforminamas savivaldybės institucijai ir (ar) savivaldybės kontroliuojamai įmonei (vandens tiekėjui) ir viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininkui, įstatymų nustatyta tvarka, pasirašant sutartį.

IV.BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

9. Galutinę kainą už viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimą, neviršijančią paskaičiuotą pagal šią metodiką, nustato viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininkas ir savivaldybės institucija ir (ar) savivaldybės kontroliuojama įmonė (vandens tiekėjas) tarpusavio susitarimu.

10. Jei viešajam vandens tiekėjui nepavyksta susitarti su infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, savininku, ginčai dėl viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo sąlygų ir tvarkos sprendžiami teisme.

**KAINOS UŽ VIEŠAJAM VANDENS TIEKIMUI REIKALINGOS INFRASTRUKTŪROS
NAUDOJIMĄSI NAUDOJIMĄ
NUSTATYMO METODIKA**

I. TAIKYMO SRITIS IR BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Šios kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi nustatymo metodika (toliau – Metodika) nustato kainos už viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, kuri nuosavybės teise priklauso ne savivaldybei ir (ar) savivaldybės kontroliuojamai įmonei (vandens tiekėjui), ir yra reikalinga viešajam vandens tiekimui, naudojimąsi nustatymo principus.

2. Metodika privaloma vandens tiekėjui, kuris yra savivaldybės kontroliuojama įmonė, ir kuris teisės aktuose nustatyta tvarka teikia viešąsias geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugas.

3. Metodika taikoma tuo atveju, kai vandens tiekėjas su viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, savininku tariasi dėl naudojimosi viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra sąlygų ir tvarkos, kai vandens tiekėjas su viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, savininku tariasi dėl apmokėjimo už viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimą.

**II. KAINOS UŽ NAUDOJIMĄSI VIEŠOJO VANDENS TIEKIMO IR (AR) NUOTEKŲ
TVARKYMO INFRASTRUKTŪRA NUSTATYMAS IR KITOS NAUDOJIMOSI
SĄLYGOS**

4. Kaina už infrastruktūros naudojimąsi (K_i) nustatoma vienam mėnesiui pagal tokią priklausomybę:

$$K_i = BS_i + IP_i \quad (1)$$

kur BS_i – infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, naudojimosi būtiniosios sąnaudos;

IP_i – normatyvinio pelno dalis.

Normatyvinio pelno dalis nustatoma vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodikos, patvirtintos 2006 gruodžio 21 Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nutarimu Nr.O3-92, 32.2. punkto nuostatomis ir sudaro 5 proc. nuo infrastruktūros naudojimosi būtinųjų sąnaudų.

5. Būtiniosios infrastruktūros naudojimosi sąnaudos skaičiuojamos pagal priklausomybę:

$$BS_i = TS_i / 12 + S_{adm} \quad (2)$$

Kur TS_i – infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, metinės nusidėvėjimo sąnaudos.

S_{adm} – administracinių sąnaudų dalis, tenkanti naudojimosi infrastruktūra veiklai, sudaro 5 proc. nuo infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, nusidėvėjimo sąnaudų.

6. Infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, nusidėvėjimo sąnaudos skaičiuojamos pagal priklausomybę:

$$TS_i = \sum(T_i/N_t) \quad (3)$$

T_i – infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, kaina, nustatyta vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarkos aprašo, patvirtinto 2007 m. sausio 29 d. LR Vyriausybės nutarimu Nr.88, III skyriaus nuostatomis.

N_t – ilgalaikio turto nusidėvėjimo normatyvai metais, nustatomi vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodikos, patvirtintos 2006 gruodžio 21 Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nutarimu Nr.O3-92, 26 priedo nuostatomis.

Kiekvienai ilgalaikio turto grupei metinės nusidėvėjimo sąnaudos skaičiuojamos atskirai ir po to sudedamos.

7. Viešajam vandens tiekimui reikalingą infrastruktūrą eksploatuoja vandens tiekėjas.

8. Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimą nustatymas įforminamas savivaldybės institucijai ir (ar) savivaldybės kontroliuojamai įmonei (vandens tiekėjui) ir viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininkui, įstatymų nustatyta tvarka, pasirašant sutartį.

IV.BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

9. Galutinę kainą už viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimą, neviršijančią paskaičiuotą pagal šią metodiką, nustato viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininkas ir savivaldybės institucija ir (ar) savivaldybės kontroliuojama įmonė (vandens tiekėjas) tarpusavio susitarimu

10. Jei viešajam vandens tiekėjui nepavyksta susitarti su infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, savininku, ginčai dėl viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo sąlygų ir tvarkos sprendžiami teisme.

Vieša sprendimų paieška

Greita paieška   Detali paieška   Pagalba

Pavadinimas: nuasmeninta nutartis byloje [AS-502-1097-13].docx**Bylos nr.:** AS-502-1097-13**Bylos rūšis:** administracinė byla**Teismas:** Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas**Raktiniai žodžiai:****Teisiniai terminai:****Šalys:**

Vardas/Pavardė/Pavadinimas	Kodas	Byloje kaip
Klaipėdos miesto savivaldybės taryba	188710823	atsakovas

Kategorijos:

1. Administracinės bylos, kylančios iš ginčų dėl teisės viešojo ar vidaus administravimo srityje
- 1.13. Bylos dėl norminių administracinių aktų teisėtumo
- ADMINISTRACINĖS BYLOS, KYLANČIOS IŠ GINČŲ DĖL TEISĖS VIEŠOJO AR VIDAUS ADMINISTRAVIMO SRITYJE
17. Bylos dėl norminių administracinių aktų teisėtumo
- 17.2. Teritorinių ar savivaldybių administravimo subjektų
- ADMINISTRACINIŲ BYLŲ TEISENA
63. Skundas
- 63.3. Atsisakymas priimti skundą
- 63.3.1. kai skundas (prašymas) nenagrinėtinas teismų
- 63.3.2. kai byla nepriskirtina tam teismui
73. Pirmosios instancijos teismo nutartis
79. Apeliacinis procesas
- 79.2. Bylų pagal atskiruosius skundus procesas

Administracinė byla Nr. AS⁵⁰²-1097/2013
Teismo proceso Nr. 3-63-3-01510-2013-8
Procesinio sprendimo kategorija 63.3.1

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS**NUTARTIS**

2013 m. gruodžio 18 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Artūro Drigoto (pranešėjas), Virginijos Volskienės (kolegijos pirmininkė) ir Skirgailės Žalimienės, teismo posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo pareiškėjos Lietuvos Respublikos Seimo narės A. B. atskirąjį skundą dėl Klaipėdos apygardos administracinio teismo 2013 m. lapkričio 11 d. nutarties administracinėje byloje pagal pareiškėjos Lietuvos Respublikos Seimo narės A. B. pareiškimą atsakovui Klaipėdos miesto savivaldybės tarybai ištirti norminio administracinio akto teisėtumą.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I.

Pareiškėja Lietuvos Respublikos Seimo (toliau – ir Seimas) narė A. B. kreipėsi į Klaipėdos apygardos administracinį teismą, prašydama ištirti, ar Klaipėdos miesto savivaldybės tarybos (toliau – ir Taryba) 2013 m. rugsėjo 25 d. sprendimas Nr. T2-243 ir juo patvirtinta Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi nustatymo metodika (toliau – ir Metodika) neprieštarauja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir Viešojo administravimo įstatymas)

6 straipsnio 2 daliai, Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo (toliau – ir Geriamojo vandens įstatymas) 18 straipsnio 2 daliai, Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – ir CK) 1.2 straipsnio 1 ir 2 daliai, 1.3 straipsnio 4 daliai, 1.5 straipsnio 2 daliai, 2.36 straipsnio 1 daliai, 6.156 straipsnio 1 ir 4 daliai.

II.

Klaipėdos apygardos administracinis teismas 2013 m. lapkričio 11 d. nutartimi atsisakė priimti pareiškėjos pareiškimą Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 37 straipsnio 2 dalies 2 punkte numatytu pagrindu.

Teismas, įvertinęs Metodikos 2 ir 8 punkto nuostatas, padarė išvadą, ji privalomai taikoma tik vandens tiekėjui, kuris yra savivaldybės kontroliuojama įmonė ir kuris teisės aktų nustatyta tvarka teikia viešąsias geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugas (toliau – ir vandens tiekėjas) ir tik tokiais atvejais, kai vandens tiekėjas su viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, savininku (toliau – ir infrastruktūros savininkas) tariasi dėl naudojimosi viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra sąlygų bei tvarkos. Tai nereiškia, kad infrastruktūros savininkui pagal Metodiką apskaičiuota kaina yra privaloma – jam pagal Metodiką nenustatytas privalomas sutikimas. Metodika tik nustato, kokią kainą vandens tiekėjas gali pasiūlyti, ir vandens tiekėjo privalomą tolimesnę elgesį, nesusitarus su infrastruktūros savininku dėl šia metodika apskaičiuotos kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi, t. y. vandens tiekėjas tokiu atveju kreipiasi į teismą, tačiau Metodika nenumato jokių teisių ar pareigų infrastruktūros savininkui. Geriamojo vandens įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra, kuri nuosavybės teise priklauso kitiems asmenims ir yra reikalinga viešajam vandens tiekimui, savivaldybės iniciatyva gali būti išperkama savivaldybės (savivaldybių) kontroliuojamos įmonės ar savivaldybės nuosavybės Vyriausybės nustatyta vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarka arba gali būti sudaromos sutartys dėl geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų naudojimo (nuomos, panaudos, jungtinės veiklos ir pan.). Šioje dalyje taip pat numatyta, kad jei dėl viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros išpirkimo arba dėl sutarties dėl šios infrastruktūros naudojimo sudarymo susitarti nepavyksta, naudojimosi viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra sąlygas ir tvarką gali nustatyti teismas arba infrastruktūra gali būti paimama visuomenės poreikiams įstatymų nustatyta tvarka ir tik tais atvejais, kai infrastruktūra reikalinga viešajam vandens tiekimui. Taigi Metodika nustato tik vandens tiekėjo, kuris yra Klaipėdos miesto savivaldybės kontroliuojama įmonė, ir kuris teisės aktų nustatyta tvarka teikia viešąsias geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugas, elgesio taisykles, t. y. Metodika skirta individualiais požymiais apibūdintam subjektui – adresuota tik vienam asmeniui. Atsižvelgiant į tai, Metodika nelaikytina norminiu administraciniu aktu, todėl šio akto nuostatų teisėtumo tyrimas norminių administracinių aktų teisėtumo tyrimo tvarka nepriskirtinas administracinių teismų kompetencijai. ABTĮ 114 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad bylos dėl norminių administracinių aktų teisėtumo nagrinėjamos pagal bendrąsias šiame įstatyme nustatytas proceso taisykles, todėl vadovaujantis ABTĮ 37 straipsnio 2 dalies 2 punktu pareiškėjos pareiškimą atsisakyta priimti kaip nepriskirtiną administraciniam teismui.

III.

Pareiškėja Seimo narė A. B. atskiruoju skundu prašo panaikinti Klaipėdos apygardos administracinio teismo 2013 m. lapkričio 11 d. nutartį ir perduoti klausimą pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo.

Pareiškėja paaiškina, kad Metodika yra norminis teisės aktas, todėl šio akto nuostatų teisėtumo tyrimas pagal kompetenciją turi būti atliktas administracinio teismo. Taryba, patvirtinusi Metodiką, yra teisėkūros subjektas, turintis teisės aktų jai nustatytą sprendimų priėmimo laisvę. Pagal Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (toliau – ir Viešos savivaldos įstatymas) 6 straipsnio 30 punktą, viena iš savarankiškujų (Konstitucijos ir įstatymų nustatytų (priskirtų) savivaldybių funkcijų yra šilumos ir geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo organizavimas. Metodika yra orientuota į ateitį ir numatyta taikyti ne vieną, bet daug kartų, t. y. visuomet, kai tarp privačios nuosavybės savininko ir viešojo vandens tiekėjo susiklosto teisiniai santykiai dėl privačios infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, naudojimo. Metodikos 3 punktas numato, kad Metodika taikoma, kai vandens tiekėjas su viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, savininku tariasi dėl naudojimosi vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra sąlygų ir tvarkos. Metodika pasižymi abstraktumu ir jungia tipinėmis, rūšinėmis savybėmis panašius visuomeninius

santykius, toliau veikia po realizavimo individualiuose santykiuose ir konkrečių asmenų elgesyje. Metodika taikoma neapibrėžtai subjektų, apibūdintų rūšiniais požymiais, grupei ir turi visuotinio privalomumo pobūdį. Atlikus teisės normų sisteminį ir loginį aiškinimą, matyti, kad Metodikos taikymo sritis yra platesnė nei nurodyta skundžiamoje teismo nutartyje, o jos privalomumas neapsiriboja vienu subjektu, nes ji skirta platesnei subjektų grupei. Teisiniame santykiyje dėl naudojimosi viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra dalyvauja dvi šalys – vandens tiekėjas ir viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininkas. Dėl naudojimosi minėta infrastruktūra sudaromi dvišaliai sandoriai, kuriems sudaryti būtina dviejų šalių suderinta valia (CK 1.63 str. 6 d.). Taigi Metodika taikoma ne tik vandens tiekėjui, bet ir privačios infrastruktūros, reikalingos viešųjų paslaugų tiekimui, savininkams. Metodika nustato privalomas elgesio taisykles ir daro tiesioginį teisinį poveikį rūšiniais požymiais apibūdintų subjektų grupei. Metodikoje įtvirtintomis teisės normomis sukuriama naujos teisės normos, kurios konkuruoja su Geriamojo vandens įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje nustatytomis taisyklėmis. Metodika atima galimybę subjektams susitarti Geriamojo vandens įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje numatytais būdais, kurie gali būti žymiai įvairesni nei numato Metodika, be teismo įsikišimo.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV.

Atskirasis skundas tenkintinas iš dalies.

Pareiškėja Seimo narė A. B. kreipėsi į Klaipėdos apygardos administracinę teisumą su abstrakčiu prašymu ištirti Klaipėdos miesto savivaldybės tarybos 2013 m. rugsėjo 25 d. sprendimu Nr. T2-243 patvirtintos Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi nustatymo metodikos teisėtumą.

Apeliacinės instancijos teismas, patikrinęs bylą, sutinka su pirmosios instancijos teismo išvada, kad Metodika nėra norminio pobūdžio administracinis aktas.

Pagal Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktiką, norminiai teisės aktai – tai rašytine forma išreikšti teisėkūros subjektų sprendimai (oficialūs rašytiniai dokumentai), kuriuose yra teisės normų. Juose įtvirtinami bendro pobūdžio nurodymai tam tikrų visuomeninių santykių dalyviams, kurie orientuojami į ateitį ir numatyti taikyti daug kartų. Šie aktai adresuoti neapibrėžtam asmenų ratui arba adresuoti ratui asmenų, apibūdintų rūšiniais požymiais. Jie visada abstraktūs ir apjungia tipinėmis, rūšinėmis savybėmis panašius visuomeninius santykius, toliau veikia po realizavimo individualiuose santykiuose ir konkrečių asmenų elgesyje. Teisės aktų priskyrimas prie norminių teisės aktų grupės apibūdina jų taikymo apimtį ir privalomumą (norminiai teisės aktai turi visuotinio privalomumo pobūdį), o administracinių bylų teisejoje – jų teisėtumo tyrimo specialią procesinę tvarką (žr. 2007 m. vasario 19 d. nutartį administracinėje byloje Nr. I⁶-03/2007, 2010 m. gegužės 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS⁵²⁵-340/2010, 2011 m. rugpjūčio 16 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-2649/2011).

Norminis administracinis aktas yra įstatymo normų įgyvendinimo aktas. Juo iš esmės nustatomi atitinkamo įstatymo normų įgyvendinimo tvarka ir sąlygos. Norminio akto paskirtis įtvirtinti elgesio taisykles laikytinas kvalifikuojamuoju, skiriamuoju požymiu. Norminės bendro pobūdžio taisyklės skirtinos nuo kitų bendro pobūdžio organizacinių tvarkomųjų taisyklių, kurių paskirtis užtikrinti institucijų darbo, vidaus organizacinę, bendravimo su išorės subjektais tvarką. Tokių taisyklių taikymas dažnai taip pat susijęs su neapibrėžtu subjektų ratu, tačiau nuo norminių administracinių aktų jos skiriamos pagal savo turinį – jomis nesukuriama naujos elgesio normos, subjektams neatsiranda kokios nors naujos materialiosios ar procesinės kilmės teisės (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. rugpjūčio 16 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-2649/2011).

Iš Tarybos 2013 m. rugsėjo 25 d. sprendimo Nr. T2-243 preambulės matyti, kad Metodika buvo patvirtinta vadovaujantis Geriamojo vandens įstatymo 18 straipsnio 2 dalimi. Geriamojo vandens įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad <...> Viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra, kuri nuosavybės teise priklauso kitiems asmenims ir yra reikalinga viešajam vandens tiekimui, savivaldybės iniciatyva gali būti išperkama savivaldybės (savivaldybių) kontroliuojamos įmonės ar savivaldybės nuosavybėn Vyriausybės nustatyta vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarka arba gali būti sudaromos sutartys dėl geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų naudojimo (nuomos, panaudos, jungtinės veiklos ir pan.). Jei dėl viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros išpirkimo arba dėl sutarties dėl šios infrastruktūros naudojimo sudarymo susitarti nepavyksta, naudojimosi viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra sąlygas ir tvarką gali nustatyti teismas arba infrastruktūra gali būti paimama

visuomenės poreikiams įstatymų nustatyta tvarka ir tik tais atvejais, kai infrastruktūra reikalinga viešajam vandens tiekimui.

Pagal Metodikos 1 punktą, Metodika nustato kainos už viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, kuri nuosavybės teise priklauso ne savivaldybei ir (ar) savivaldybės kontroliuojamai įmonei (vandens tiekėjui), ir yra reikalinga viešajam vandens tiekimui, naudojimąsi nustatymo principus. Metodika taikoma tuo atveju, kai vandens tiekėjas su viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, savininku tariaisi dėl naudojimosi viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra sąlygų ir tvarkos (Metodikos 3 p.).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, aiškindama Geriamojo vandens įstatymo nuostatas, 2012 m. balandžio 10 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. 3K-3-135/2012 pažymėjo, kad geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų šalinimo santykių specifika, būtinybė užtikrinti tinkamą vandens tiekimą ir nuotekų šalinimą gyventojams lemia ir infrastruktūros naudojimo santykių tarp savivaldybės, vandens tiekėjo ir kitų subjektų reguliavimo ypatumus, kuriais nukrypstama nuo sutarčių laisvės principo. Geriamojo vandens tiekimas ir nuotekų šalinimas yra viešasis interesas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2012 m. birželio 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-287/2012).

Apeliacinės instancijos teismas, atsižvelgęs į šios ūkinės veiklos srities įstatyminio reglamentavimo ypatumus, bei sisteminiu ir loginiu teisės aiškinimo metodu įvertinęs Metodikos patvirtinimo tikslus, konstatuoja, kad Metodikos reikalavimai yra imperatyvūs tik vandens tiekėjui (savivaldybės kontroliuojamai įmonei), kuris Geriamojo vandens įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka siekia civilinės sutarties su privačiais asmenimis, nuosavybės teise valdančiais viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektus, sudarymo. Metodika saisto vandens tiekėjo derybines galias (taip pat galimybę piktnaudžiauti) nustatant atlygį už minėtos infrastruktūros naudojimą. Nors kalbant apie nurodytą užmokestį Metodikos tekste vartojama sąvoka „kaina“, tačiau iš esmės tai nėra geriamojo vandens ar nuotekų tvarkymo paslaugų kaina, kurią įpareigoti mokėti vartotojai. Aplinkybė, kad vandens tiekėjo pateikta oferta, suformuluota laikantis Metodikoje nustatytų kriterijų, neapriboja kitos sandorio šalies laisvos valios sutikti ar ne su pasiūlytomis sąlygomis (užmokesčiu už perduodamą naudoti infrastruktūrą), lemia išvadą, jog Metodika nėra skirta reguliuoti infrastruktūros savininkų elgesį. Metodikos nuostatos, kaip teisingai pripažino pirmosios instancijos teismas, daro įtaką tik Klaipėdos miesto savivaldybės kontroliuojamų įmonių teisėms bei pareigoms.

Kadangi ABTĮ 2 straipsnio 13 dalies požiūriu Metodika nėra norminis administracinis teisės aktas, jos teisėtumo tyrimas negali būti atliekamas ABTĮ šešioliktojo skirsnio nustatyta tvarka, kai su abstrakčiu prašymu kreipiasi Seimo narys. Apibendrinant išdėstytus argumentus Klaipėdos apygardos administracinio teismo 2013 m. lapkričio 11 d. nutartis iš dalies keičiama ir pareiškėjos Seimo narės A. B. pareiškimą atsisakoma priimti vadovaujantis ABTĮ 37 straipsnio 1 dalies 1 punktu.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 151 straipsnio 2 punktu, teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Pareiškėjos Lietuvos Respublikos Seimo narės A. B. atskirąjį skundą tenkinti iš dalies.

Klaipėdos apygardos administracinio teismo 2013 m. lapkričio 11 d. nutartį iš dalies pakeisti ir pareiškėjos Lietuvos Respublikos Seimo narės A. B. pareiškimą atsisakyti priimti kaip nenagrinėtiną teismų administracinio proceso tvarka.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Artūras Drigotas

Virginija Volskienė

Skirgailė Žalimienė

Paminėta tekste:

CK

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, A. Jakšto g. 4/8, LT-01105 Vilnius,
tel. (8-5) 266 3661, faks. (8-6) 266 3663, el. p. info@am.lt, http://www.am.lt.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre. kodas 188602370

Klaipėdos rajono savivaldybei

2014-01-02

Nr. (19-2)-D8-24

Kopija
AB „Klaipėdos vanduo“

1

Nr.

Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės
komisijai

DĖL METODIKOS PROJEKTO

Išnagrinėję Jūsų 2013 m. gruodžio 2 d. raštu Nr. (5.1.39)-A5-6039 pateiktą „Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi nustatymo metodikos“ projektą (toliau – Projektas), teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Atsižvelgiant į tai, kad Projektas nustato kainas už viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, kuri nuosavybės teise priklauso ne savivaldybei ir (ar) savivaldybės kontroliuojamai įmonei (vandens tiekėjui) ir reikalinga viešajam vandens tiekimui, naudojimo nustatymo principus, siūlome Projekto 3 punktą išdėstyti taip: „3. Metodika taikoma, kai vandens tiekėjas su viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, reikalingos viešajam vandens tiekimui, savininku tariaisi dėl apmokėjimo už viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimą.“

2. Projekto II skyrių papildyti nauju punktu: „Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimą nustatymas įforminamas savivaldybės institucijai ir (ar) savivaldybės kontroliuojamai įmonei (vandens tiekėjui) ir viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininkui, įstatymu nustatyta tvarka, pasirašant sutartį.“

3. Baigiamųjų nuostatų skyrių papildyti nauju punktu: „Galutinę kainą už viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, naudojimą, neviršijančią nepriklausomų turto vertintojų nustatytos vertės, nustato viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininkas ir savivaldybės institucija ir (ar) savivaldybės kontroliuojama įmonė (vandens tiekėjas) tarpusavio susitarimu.“

Aplinkos viceministras

Almantas Petkus

I. Vaišnorienė 8-706 62719, el. p. j. vaisnoriene@am.lt

Klaipėdos rajono
savivaldybės administracija

Gauta

2014-01-06 Nr. A23-73

VALSTYBINĖ KAINŲ IR ENERGETIKOS KONTROLĖS KOMISIJA Biudžetinė įstaiga, Vėrklių g. 25C, LT-08223 Vilnius, tel. (8 5) 213 5166, faks. (8 5) 213 5270, el. p. rastine@regula.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188706554

Aplinkos ministerijai

2014-01-06
[2013-12-30Nr. R2-144
Nr. (19-2)-D8-11096Kopija
Klaipėdos rajono savivaldybei,
AB „Klaipėdos vanduo“**DĖL NUOMONĖS PATEIKIMO**

Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (toliau – Komisija) 2013 m. gruodžio 30 d. gavo Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos 2013 m. gruodžio 30 d. raštą Nr. (19-2)-D8-11096 dėl nuomonės AB „Klaipėdos vanduo“ parengtam „Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi nustatymo metodikos“ projektui pateikimo.

Komisijos kompetencija geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo srityje įtvirtinta Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo (Žin., 2006, Nr. 82-3260) (toliau – Įstatymas) 10 straipsnyje, pagal kurį Komisija nustato vandens tiekėjų tiekiamo geriamojo vandens, nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodiką ir kontroliuoja, kaip ji taikoma, derina vandens tiekėjų tiekiamo geriamojo vandens, nuotekų tvarkymo paslaugų kainas ir kontroliuoja, kaip jos taikomos ir kt.

Komisija, išnaginėjusi AB „Klaipėdos vanduo“ parengtą „Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimąsi nustatymo metodikos“ projektą, informuoja, kad pagal kompetenciją pastabų ir pasiūlymų neturi.

Komisijos pirmininkė

Diana Korsakaitė

ORIGINALAS NEBUS SIUNČIAMAS

I. Musvicienė, tel. (8 5) 213 3628, el. p. i.musviciene@regula.lt

KLAIPĖDOS VANDUO

A K C I N Ė B E N D R O V Ė

LR Aplinkos ministerijai

2014-01-07 Nr. 2014/S.01- 6d

[2014-01-02 Nr. (19-2)-D8-24

Kopija

Klaipėdos rajono savivaldybei

DĖL PASTABŲ METODIKOS PROJEKTUI

2014-01-02 raštu Nr. (19-2)-D8-24 gavę Jūsų pastabas dėl „Kainos už viešajam vandens tiekimui reikalingos infrastruktūros naudojimasi nustatymo metodikos“ projekto, norėtume, kad patikslintumėte 3 punkte siūlomą minėtos metodikos papildymą. Jūs siūlote baigiamųjų nuostatų skyrių papildyti nauju punktu: „Galutinę kainą už viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimą, **neviršijančią nepriklausomų turto vertintojų nustatytos vertės**, nustato viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininkas ir savivaldybės institucija ir (ar) savivaldybės kontroliuojama įmonė (vandens tiekėjas) tarpusavio susitarimu“. Tačiau, pagal pateiktą metodikos projektą, nepriklausomi turto vertintojai nustato ne galutinę infrastruktūros naudojimo kainą, o infrastruktūros rinkos vertę, pagal kurią, vadovaujantis metodika, paskaičiuojama infrastruktūros naudojimo kaina. Siūlome tokią baigiamųjų nuostatų papildomo punkto redakciją: „Galutinę kainą už viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimą, **neviršijančią paskaičiuotą pagal šią metodiką**, nustato viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininkas ir savivaldybės institucija ir (ar) savivaldybės kontroliuojama įmonė (vandens tiekėjas) tarpusavio susitarimu“.

Pagarbiai,

Generalinis direktorius

Leonas Makūnas

ORIGINALAS NEBUS SIUNČIAMAS

E. Alonderienė, tel. 466160, faks. 466171, el. paštas egle.alonderiene@vanduo.lt

ORIGINALAS
NEBUS SIUNČIAMAS

Klaipėdos rajono
savivaldybės meras

Gauta

20 14-01-10 Nr. 44-68

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, A. Jakšto g. 4/9, LT-01106 Vilnius,
tel. (8-6) 266 3661, faks. (8-6) 266 3663, el. p. info@am.lt, http://www.am.lt.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188602370

AB „Klaipėdos vanduo“

2014-01-09

Nr. (19-2)-D8-209

Kopija
Klaipėdos rajono savivaldybei

2014-01-07

Nr. 2014/S.01-62

DĖL METODIKOS PROJEKTO

Atsakydami į Jūsų 2014-01-07 rašte Nr. 2014/S.01-62 pateiktą informaciją, norime pažymėti, kad Aplinkos ministerijos 2014-01-02 raštu Nr.(19-2)-D8-24 Metodikos projektui pateikta pastaba „3. Baigiamųjų nuostatų skyrių papildyti nauju punktu: „Galutinę kainą už viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, naudojimą, neviršijančią nepriklausomų turto vertintojų nustatytos vertės, nustato viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininkas ir savivaldybės institucija ir (ar) savivaldybės kontroliuojama įmonė (vandens tiekėjas) tarpusavio susitarimu.“ reiškia, kad nepriklausomi turto vertintojai nustato infrastruktūros vertę, o galutinę kainą už viešojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimą (paskaičiuotą pagal šią metodiką) nustato viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininkas ir savivaldybės institucija ir (ar) savivaldybės kontroliuojama įmonė (vandens tiekėjas) tarpusavio susitarimu, tačiau ši – galutinė kaina, neturėtų viršyti nepriklausomų turto vertintojų nustatytos vertės. Pažymėtina, kad panaši nuostata yra įtvirtinta LR Vyriausybės 2007 m. sausio 29 d. nutarimu Nr. 88 patvirtintame Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarkos apraše (Žin., 2007, Nr.15-532).

Įvertinant Jūsų rašte pateiktą informaciją, kad pagal nepriklausomų turty vertintojų nustatytą infrastruktūros rinkos vertę (vadovaujantis metodika) apskaičiuojama infrastruktūros naudojimo kaina, manome, kad Metodikos projekte galėtų būti įtvirtintas Jūsų pateiktas pasiūlymas.

Aplinkos viceministras

Almantas Petkus

J. Vaišnorienė 8-706 62719, el. p. j. vaisnoriene@am.lt

